

Een prima plek (verhaal) Martine Gilde-Brussee

Elke zit achterin de klas.

Helemaal achterin. De rest van de klas is leeg. Nog wel.

Ze veegt wat zweet van haar voorhoofd.

Vandaag is de derde dag van het nieuwe schooljaar.

Maandag en dinsdag zat ze voorin de klas, in het groepje dat tegen het bureau van de meester aanzit. Net als vorig jaar. Toen zat ze het héle jaar vooraan, met Linne en Jurre en Sam. Oma zei: 'Sommige juffen vinden dat gezellig, rustige kinderen lekker dichtbij. En de drukke kinderen zetten ze achterin de klas, dan heb je er minder last van.'

Oma was vroeger ook juf.

Maar dit jaar heeft Elke een meester. Gisteren zei hij: 'Morgen mogen jullie zelf een plek kiezen en dat blijft dan je plek tot de herfstvakantie.'

Elke kreeg een tintel in haar buik. Zelf een plek kiezen... Toen ze vorig jaar voor een opdracht eventjes op een andere plaats mochten, was ze aan de kant geduwd door Jason en Sven. Toen was ze maar weer naar voren gegaan, wel zo veilig.

Maar nu zou het anders gaan, bedacht ze. Tot aan de herfstvakantie zit ik achteraan!

Vanmorgen had ze de wekker extra vroeg gezet. Nog niet eerder had ze zo snel alles gedaan: wassen, aankleden, eten, tandenpoetsen, tas klaarmaken en op de fiets.

Om tien over acht was ze al op school. Via de ingang voor groep 1 en 2 was ze stiekem naar binnen gegaan. Haar hart klopte in haar keel toen ze de klasdeur opendeed en om het hoekje gluurde. Er was nog niemand.

Toen was ze in het achterste groepje gaan zitten. Op de plek waarvandaan je én makkelijk het bord kon zien én naar buiten kon kijken.

Elke kijkt op de klok. Bijna half negen. Ze veegt haar handen af aan haar broek. Ze haalt diep adem en blaast met uit een ffff-geluid. Dan gaat de deur open. Het is meester. Hij kijkt Elke aan. Zijn wenkbrauwen gaan even omhoog en meteen daarna grinnikt hij zacht. 'Haha, die Elke,' zegt hij met een knipoog.

Elke houdt haar blik strak op de deur gericht.

Joeri en Eef komen als eerste binnen en stuiven op een van de groepjes tafels af.

'Chanice, kom!' roept Eef. Al snel is het eerste groepje vol.

Dan komt Sven binnen. Hij kletst met Jason en loopt zonder te kijken de klas in.

Elke ziet hun schoenen langzaam dichterbij komen. Halverwege staan de schoenen stil. Elke kijkt op.

In haar hoofd herhaalt Elke het zinnetje dat ze thuis heeft geoefend: Rechtop zitten, niet bang zijn, blijven ademen.

Ze gaat nog wat rechter zitten en vouwt haar armen over elkaar.

Elke hoort hoe stil het is in de klas. Het lijkt wel of niemand ademhaalt.

